

Práce se zabývá využitím videa digitálních zrcadlovek (DSLR) v dokumentárním a etnografickém filmu, resp. zkoumá zda a v jaké míře se a těchto žánrech projevil trend označovaný jako DSLR revoluce. Těžištěm práce je kvalitativní analýza výpovědí deseti filmařů, kteří v letech 2010–2014 používali digitální zrcadlovku při práci na svém filmu. Syntéza těchto poznatků je konceptualizována jako rekonstrukce procesu rozhodování zda digitální zrcadlovku pro film použít nebo nepoužít, tj. posouzení jejich výhod (cenová dostupnost, technicko-estetické kvality, kompaktnost či jednoduchost) a jejich nevýhod (ergonomie, obrazové artefakty, limity v pracovním postupu). Rekonstrukce tohoto rozhodování je posuzována v kontextu konkrétních zkušeností participantů a věnuje se především vlivu digitálních zrcadlovek na pracovní postup a finální produkt. Závěrečná kapitola práce se věnuje DSLR revoluci jako společenskému trendu, který byl posilován vlivem online komunit DSLR filmařů, kteří se aktivně podíleli na průběhu revoluce. Přílohy práce obsahují stručný popis filmových projektů všech participantů a předlohu strukturovaného dotazníku, který byl použitý při sběru dat.